

Mihai Eminescu - Invierea

Mihai Eminescu - Invierea

Prin ziduri innegrite, prin izul umezelii,
Al mortii rece spirit se strecura-n tacere;
Un singur glas ingana cuvintele de miere,
Inchise in tratajul stravechii evanghelii.

C-un muc in mani mosneagul cu barba ca zapada,
Din carti cu file unse norodul il invata,
Ca moartea e in lupta cu vecinica viata,
Ca de trei zile-nvinge, cumplit muncindu-si prada.

O muzica adanca si plina de blandete
Patrunde tanguioasa puternicile bolti:
"Pieirea, Doamne sfinte, cazu in orice colt,
Inveninand pre insusi izvorul de viete,

Nimica inainte-ti e omul ca un fulg,
S-acest nimic iti cere o raza mangaioasa,
In palcuri sunatoare de plansete duioase
A noastre rugi, Parinte, organelor se smulg".

Apoi din nou tacere, cutremur si sfiala
Si negrul intuneric se sperie de soapte...
Douasprezece pasuri rasuna... miez de noapte...
Deodata-n negre ziduri lumina da navala.

Un clocot lung de glasuri vui de bucurie...
Colo-n altar se uita si preoti si popor,
Cum din mormant rasare Christos invingator,
Iar inimile toate s-unesc in armonie:

"Cantari si laude-naltam
Noi, Tie unuia,
Primindu-l cu psalme si ramuri,
Plecati-va neamuri,
Cantand Aleluia!

Christos au inviat din morti,
Cu cetele sfinte,

Cu [moartea pre moarte calcand](#)-o,
Lunina ducand-o
Celor din morminte!"

<http://www.crestinortodox.ro>